

Yhteistyön voimalla

Raamatunkäännöstyötä Namibiassa

Yhteistyön voimalla. Raamatunkäännöstyötä Namibiassa

HOTELLIN AULASSA KÄY vilkas puheensorina. Välillä puhuja ottaa kädet avukseen selventääkseen mielipidettään. Seuraan tilannetta vierestä. Ymmärrän keskustelusta vain muutaman englanninkielisen lauseen. Käännöstyöpajan opiskelijat tekevät yhdessä kotiläksyjään. Into paistaa ihmisten kasvoilta. He pohtivat tosissaan, mitä raamatunkääntäminen omalle kielelle tarkoittaa.

”TÄMÄ TYÖPAJA INSPIROI minua ja on laajentanut tietämystäni käännöstyöstä. Raamatun sanoma tulee tarjoilla kunkin ajan ihmisille sellaisessa muodossa ja kielellä, jota he ymmärtävät parhaiten. Kieli muuttuu ja kehittyy, mutta itse sanoma pysyy samana”, **Simon Ngenokesho**, käännöstyöpajan opiskelija kertoo.

VUOSI 2017 ON reformaation merkkivuosi. 500 vuotta siten reformaatio merkitsi paluuta juurille. Reformaattorit halusivat saada Raamatun kansan käsiin. Jokaisella tuli olla mahdollisuus ottaa selvää ja etsiä vastauksia uskon kysymyksiin lukemalla Raamattua omalla kielellään.

TAMMIKUUSSA 2017 TYÖNSÄ aloittaa seitsenhenkkinen kwanjaman ja ndongan raamatunkäännösryhmä. Sen tavoitteena on tehdä uudet raamatunkäännökset 15-35 -vuotiaalle lukijakunnalle. Kun Raamatun teksti käännetään ymmärrettävään muotoon, sanoma välittyy tuoreena. Nuori voi tavoittaa Raamatun sanoman itselleen merkityksellisenä, kun teksti on sillä kielellä ja siinä muodossa, jota hän parhaiten ymmärtää.

YHTEISTYÖN VOIMALLA –MATERIAALI antaa taustatietoa Namibiasta, raamatunkäännöstyöstä ja työn tekijöistä. Tätä materiaalia varten haastattelimme ihmisiä Namibian maaseudulla ja kaupungeissa, nuoria ja vanhoja, yliopistossa ja ruokomajassa, kirkossa ja kadulla. Annamme tapaamiemme ihmisten itse kertoa elämästään ja ajatuksistaan.

TOIVOTTAVASTI AINEISTOMME KANNUSTAA ihmisiä täällä koti-Suomessakin palaamaan juurille ja tutkimaan, millaista sanomaa itse kukin voi ammentaa omakielisestä Raamattutaan.

TOINEN TOIVEEMME ON innostaa seurakuntia liittymään Namibian käännöstyön kumppaneiksi. Suomen ja ambolaisen yhteistyöllä on pitkät perinteet. Tätä työtä on luonteva jatkaa.

YHTEISTYÖN VOIMALLA -TYÖRYHMÄ

Satu Toukkari

Katri Saarela

Martti Asikainen

Antti Siukonen

Anu Tuomainen

Tiina Haapsalo, Nuori Kirkko ry.

ja lukuisat ystävämme Namibiassa ja Angolassa

Graafinen suunnittelu: AnuTuomainen Kuvat: Katri Saarela ja Satu Toukkari

SISÄLLYSLUETTELO

- 4. Namibia ei jätä kylmäksi, maan esittely
- 6. Käännöstyö kwanjaman ja ndongan kielille
- 8. Raamatunkäännöstyö ja kulttuuri
- 9. Käännösprosessin vaiheet
- 10. Kyläpastorista raamatunkääntäjäksi
- 12. Nuorten elämää Ambomaalla
- 14. Yliopisto, ensiaskel omaan elämään
- 16. Löytääkö nuori kodin seurakunnasta?
-   18. Lapsityön sivut: Elämää kylässä ja savannilla
- 20. Suomalaiset kaimat Namibiassa
- 23. Kutsu. Raamattutyöskentely
- 26. Namibian ja Angolan Pipliaseurat

 tarkoittaa videota ja kuunnelmaa, jotka sisältyvät muistitikulla olevaan aineistoon.

TEEMAMATERIAALI 2017

Muistitikun sisältö:

- 1. Nuoriso- ja rippikoulutyön -kansion materiaali: työskentelyideoita rippikouluun ja nuorten ryhmille ja työskentelyjen materiaalit
- 2. Lapsi- ja perhetyön -kansion materiaali: printattavat värikyvykuvat, video, kuunnelma, toimintaideoita päiväkerhoille ja ip-kerhoille
- 3. Videot:
 - Raamattu omalle kielelle
 - Ambomaan nuoret
 - Kaimat kaukana
 - Nallen seikkailut Namibiassa
- 4. Kaksi kuunnelmaa
- 5. PowerPoint -esitys, tietopaketti kwanjaman ja ndongan raamatunkäännöstyöstä

Materiaalit löytyvät tammikuusta 2017 alkaen myös www.piplia.fi-sivulta.

Materiaali on ilmainen, toimituskulut 10 euroa. Tilaukset puh. 010 838 6500 tai info@piplia.fi

Ensimmäiset askeleet Windhoekin lentokentällä saavat hytisemään. Heinäkuun lopun varhaisaamussa on lämpöä vain asteen verran. Kaipaen villakerrastoa. Parin viikon päästä samaisella lentokentällä tuskin muistan kylmyyttä. Karun kaunis maa ihmisineen on valloittanut minut. Totean koneeseen noustessani: tänne palaan vielä!

ei jätä kylmäksi!

Namibian luonto hämmästyttää jo ajomatalla lentokentältä Windhoekin kaupunkiin. Kumpuileva, varsin harvaan asuttu maisema ja vuoret hivelevät silmää.

Namibia on 2,5 kertaa Suomen kokoinen maa, jolla on ranta-aviivaa yli 1600 kilometriä. Kuiva aavikko myötäilee kapeana vyönä rannikkoa koko sen pituudelta. Jokien läheisyydessä maa on hedelmällistä ja viljelyskelpoista. Kaprivin suikale on peräisin saksalaisten siirtomaa-ajalta. Siirtomaa-isännät havittelivat Namibian yhdistämistä Itä-Afrikkaan aina Tansaniaan asti.

Yli kolmasosa Namibian pinta-alasta on aavikkoa, jossa lämpötila on korkea ja sateet vähäisiä. Kuivuusjaksot voivat olla pitkiä. Ilmastonmuutos on pahentanut tilannetta. Eräässä Pohjois-Namibian kylässä, maanviljelijät kertoivat lähes saateettoman kauden jatkuneen jo kolme vuotta.

Puhtaan juomaveden puute on yksi Namibian suurimmista ympäristöongelmista. Kuiva ilmasto altistaa myös vähäiset viljelykelpoiset alueet maanpinnan eroosiolle ja köyhdyttää maaperää.

Katsaus historiaan

Namibiassa arvellaan olleen asutusta jo 20 000 vuotta sitten. Alkuperäisiin asukkaisiin kuuluu paimentolaisena elävä San-kansa. 1000-luvulta lähtien jokivarsien alueille saapui muita kansanryhmiä, kuten eri bantuheimoja, ja näin syntyi pieniä kuningaskuntia. Portugalilaiset rantautuivat maahan 1400-luvulla, mutta he eivät edenneet maan sisäosiin. Vasta 1800-luvulla brittiläisen Kap-siirtomaan, nykyisen Etelä-Afrikan valkoiset uudisasukkaat asettuivat Namibiaan ja käyttivät maan alkuperäisväestöä orjinaan.

Berliinin konferenssissa vuonna 1884 alueesta tehtiin Saksan siirtomaa nimellä Saksan Lounais-Afrikka. Siirtomaa-valta jakoi suurimman osan maasta yli 10 000 saksalaiselle maahanmuuttajalle, mikä aiheutti Herero- ja Nama-kansojen kapinan. Saksalaiset vastasivat kapinaan verisesti, ja yli 65 000 hereroa ja 20 000 namaa menetti henkensä. Ensimmäisessä maailmansodassa Etelä-Afrikka miehitti Namibian. Vuonna 1966 Lounais-Afrikan kansanjärjestö, SWAPO, käynnisti sodan miehittäjiä vastaan. Yli 40 000 namibialaista pakeni sotaa naapurimaihin. Etelä-Afrikan miehitys kesti aina maan itsenäistymisvuoteen 1990 asti. YK:n pääsihtee-

rin erityisedustaja **Martti Ahtisaari** sekä YK:n rauhanturvaajat olivat valvomassa YK:n rauhansuunnitelman ja Namibian itsenäistymisen toteuttamista.

Yhteiskunta ja talous

Namibiaa johtaa presidentti, joka on hallituksen johtaja, valtion päämies ja armeijan ylipäällikkö. Sekä parlamentti että presidentti valitaan viideksi vuodeksi kerrallaan. Namibian politiikkaa on koko sen itsenäisyyden ajan hallinnut poliittiseksi puolueeksi muuntunut vapautusliike SWAPO. Namibian ensimmäinen presidentti oli SWAPON johtaja **Sam Nujoma**. Nykyinen presidentti **Hage Geingob** aloitti presidenttikautensa 2015.

Namibian yhteiskunta elää murroksessa. Nuoret muutta-

vat maalta kaupunkiin opiskelemaan ja etsimään parempaa toimeentuloa. Varsinkin Windhoek kasvaa muuttoliikkeen myötä.

Itsenäistymisen jälkeen Namibian yksi tärkeimmistä haasteista ovat olleet maanomistusoikeudet ja niihin liittyvät ihmisten tasa-arvokysymykset. Suurimmat yksityiset maa-alueet ovat yhä valkoisten käsissä. Namibia on Afrikan rikkaimpia maita, mutta ihmisten tuloterot ovat maailman suurimpia. Myös hiv/aids-epidemia aiheuttaa maalle huomattavia ongelmia.

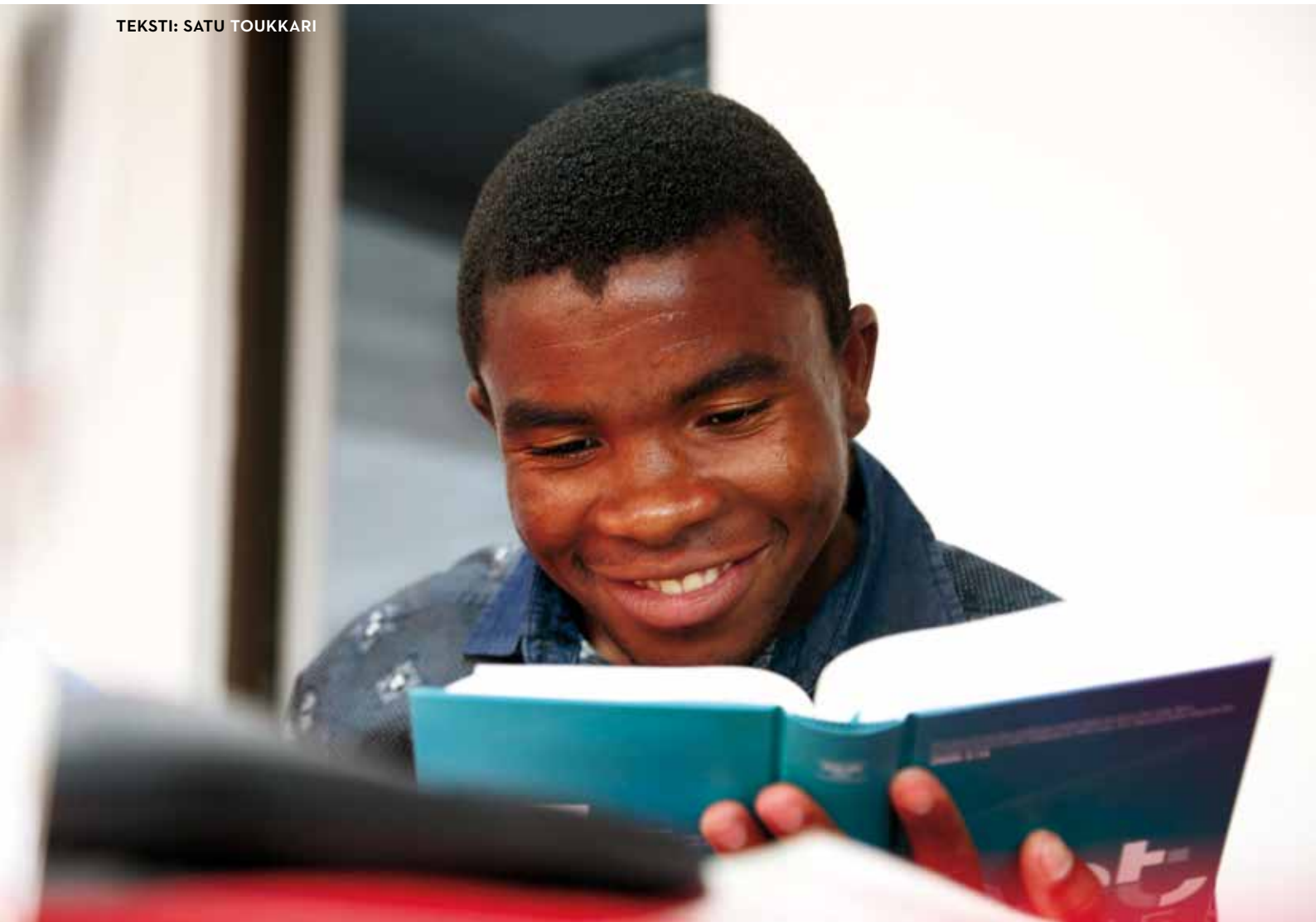
Namibiassa on maaperässään paljon rikkauksia, ja merialue tarjoaa mahdollisuuden kalastukseen. Kaivosteollisuus, kalastus ja kalankasvatus tuottavat suurimman osan vientituloista. Maa on maailman suurimpia luonnonmaita tuottajia ja kolmanneksi suurin uraanintuottaja. Vain alle kaksi prosenttia työvoimasta työskentelee kaivosteollisuuden parissa. Kaivostoiminta on ulkomaisten, lähinnä eteläafrikkalaisten, länsieurooppalaisten ja kiinalaisten, yritysten omistuksessa.

Rakennustoimiala kasvaa vauhdilla, ja se helpottaa osaltaan mustan väestön työttömyyttä, joka on noin 50 prosenttia. Suurin osa köyhästä mustasta väestöstä asuu maaseudulla ja saa juuri ja juuri elantonsa maanviljelyksestä. Matkailu sen sijaan on merkittävä tulonlähde Namibian monipuolisen luonnon ansiosta.

Koulutus ja lukutaito

Itsenäistymisen jälkeen hallitus on parantanut koulutusmahdollisuuksia ja toteuttanut lukutaitokampanjoita. Lukutaitoisuusaste on varsin kattava, lähes 80 prosenttia. Lapsilla on tasavertainen oikeus ilmaiseen peruskoulutukseen. Oppivelvollisuus kestää ikävuodet 6–16. Koulukielenä ensimmäisinä neljänä vuotena ovat kansalliset kielet, mutta vähitellen englannin osuus kasvaa. Yliopisto-opetus tapahtuu jo täysin englanniksi. Sillä pyritään takaamaan kaikille erikielisille opiskelijoille tasavertainen mahdollisuus oppia. Oma äidinkieltään voi kuitenkin opiskella kaikilla opintotasilla yliopistoon asti.

Lähde: Suomen YK-Liitto, CIA World Factbook/Namibia, Namibia - Elämää kuivuuden keskellä -julkaisu

Käännöstyö kwanjaman ja ndongan kielille - vastaus kirkkojen pyyntöön

- Koen, että nuorten kiinnostus Raamattuun on heikentynyt, koska sen kieli ei vastaa heidän käyttämäänsä ja ymmärtämäänsä kieltä, **Simon Ngenokesho**, 24-vuotias namibialainen opiskelija toteaa. Hän puhuu äidinkielenään kwanjamaa.

Angolan ja Namibian Pipliaseurat ovat jo vuosia sitten saaneet kirkoilta toiveita uusista raamatunkäännöksistä kwanjaman ja ndongan kielille.

Ndonga ja kwanjama ovat elinvoimaisia kieliä

Namibiassa yli miljoona ihmistä puhuu äidinkielenään joko ndongan tai kwanjaman kieltä. Kwanjamaa puhutaan myös Angolassa. Uusi käännös tuleekin käyttöön molemmissa maissa.

Kielten puhujia on kaikissa ikäryhmissä sekä maaseudulla että kaupungissa, joskin suurin osa asuu maaseudulla

maan pohjoisosassa. Köyhyys ajaa kuitenkin väkeä kaupunkiin, erityisesti pääkaupunki Windhoekiin, etsimään parempaa toimeentuloa.

- Hallitus on antanut määräyksen, että nykyään jokaisen lapsen pitää saada kouluopetusta omalla kielellään. Aiemmin koettiin, että englannin osaaminen ilmentää sivistyneisyyttä. Enää ei. Omaa kieltä on alettu kunnioittaa. Seurakuntamme rippikouluissa käytetään englannin ohella paikallisia kieliä. Raamatunkäännöstyö hyödyttää ja vahvistaa kwanjaman ja ndongan kielten käyttöä.

- Englanti on tärkeä yhteiskunnan kommunikaatiokieli, mutta näen että paikallisten kielen asema on vahvistumassa, kertoo **Joel Fikeipo**, Hosianna-seurakunnan kirkkohera Windhoekissa.

- Suomen ja ambolaisten yhteistyöllä on pitkät perinteet. Iloitsen yhteistyön jatkumisesta. Uskon, että käännöshanke herättää uutta kiinnostusta Raamattuun kaikenikäisten parissa.
Riikka Halme-Berneking, käännöstyön konsultti

Uusien käännösten tarve

- Uusia käännöksiä tarvitaan. Minulla on omakohtainen kokemus siitä, miten pappi käänsi lukemansa kwanjamankielisen tekstin uudelleen saarnansa yhteydessä. Kysyin häneltä jälkeenpäin syytä tähän. Papin mukaan tekstin ilmaiset eivät vastanneet oikeaa merkitystä. Pappi käänsi tekstin kielelle, jota ihmiset ymmärsivät. Kielenpuhujien parissa tehdyt tutkimukset osoittavat, että nuoret, kwanjaman- ja ndongan-kieliset, eivät enää ymmärrä Raamatun kieltä. Sanoma jää siten vieraaksi. Tämän vuoksi nuoret tarttuvat mieluummin portugalini- tai englanninkieliseen Raamattuun, **Riikka Halme-Berneking**, käännöskonsultti kertoo.

- Käännöstyön tarvetta on selvitetty pitkään. Kirkonjohtajat Angolassa ja Namibiassa suosittivat vuonna 2014 kokonaan uuden käännöksen tekoa. Asiaa tuki myös kielenpuhujien parissa tehty sosio-lingvistinen tutkimus. Uusien raamatunkäännösten kohderyhmänä ovat 15-35 -vuotiaat nuoret. Tämän hankkeen päätarkoitus on se, että Raamatun sanoma välittyy nuorille kielellä, jota he käyttävät ja ymmärtävät, lisää **Gerrit van Steenberg**, hankkeen toinen käännöskonsultti.

Pitkäjänteistä sitoutumista

- Kun ihmiset ovat kuulleet, että käännöshanke on alkamassa, he ovat kysyneet innoissaan, milloin käännos on valmis.

Olemme kertoneet, että työ vie aikaa kymmenen vuotta, se ei valmistu kahdessa vuodessa, kertoo **Beatrice Hupa**, Angolan Pipliaseuran pääsihteeri.

Ndongan ja kwanjaman kielten raamatunkäännöstyö toteutetaan yhtenä projektina Pohjois-Namibiassa. Hankkeen toteutuksesta vastaavat Namibian ja Angolan Pipliaseurat yhteistyössä paikallisten kirkkojen kanssa. Kumppaneina hankkeessa toimivat Suomen Pipliaseura, Suomen Lähetysseura sekä Seed Company -järjestö.

Molemmilla kielillä on oma käännösrühmänsä. Työhön valitaan seitsemän kieltä äidinkielenään puhuvaa kääntäjää Namibiasta ja Angolasta, miehiä ja naisia ja eri kirkkojen edustajia. Yhtyneiden Raamatuseurojen (UBS) käännöskonsultteina toimivat Gerrit van Steenberg ja Riikka Halme-Berneking Suomen Lähetysseurasta. Heidän tehtävänä on huolehtia käännösten uskollisuudesta alkukielille sekä kääntäjien koulutuksesta.

Käännöstyö käynnistyy keväällä 2017 kääntäjien koulutuksella. Tavoiteaikataulun mukaan uudet käännökset valmistuvat vuonna 2027.

Lähetystyöntekijä **Martti Rautanen** käänsi 1800-luvulla ensimmäisen ndongankielisen Raamatun ja loi ndongan kirjakielen. Sittemmin raamatunkäännöstä on muokattu kaksi kertaa. Kwanjamankielinen raamatunkäännös on puolestaan 1970-luvulta.

POHJAVÄ pohdiskeluun

1. KATSOKAA MUSTITIKULTA video Raamattu omalle kielelle.

2. OHJAAJA MONISTAA etukäteen muistitikulta "Lasten evankeliumi eri kielillä" -paperin kaikille jaettavaksi. Pohtikaa seuraavia kysymyksiä:

- Miksi Raamattu pitää kääntää aika ajoin uudelleen?
- Millaiset ilmaiset sinusta raamatunkäännöksesämme ovat vaikeita?
- Miten kuvaisit tavallisin sanoin asiasta tietämättömälle termit: taivasten valtakunta, vanhurskaus, synty, armo, opetuslapsi ja pelastus
- Lue vierustoverisi kanssa **Lasten evankeliumi Mark.10: 13-16** eri kielillä. Miten kertoisit kyseisen testin merkityksen arkikielellä henkilölle, jolle kristinusko on vierasta?
- Miettikää myös, minkä asian kukin eri käännos kertoo parhaiten.

Raamatunkäännöstyö ja kulttuuri

Raamatunkääntäjän tulee tuntea kieli ja kulttuuri sisältäpäin, jotta raamatunkäännöksen lukija tai kuulija voi todeta:

• Jumala puhuu minun kieltäni.

Raamatunkäännöstyötä ei tehdä koskaan irrallaan kulttuurien vaikutuksesta. Raamattu on syntynyt Lähi-idässä juutalaisen kulttuurin keskellä. Raamatun tekstit on välitetty käännöstyön ansiosta jo sadoille kielille siten, että sanoma on välittynyt oikeassa kulttuurisessa muodossa.

– Emme käännä sanoja vaan merkityksiä”, opasti **Gerrit van Steenberg** tulevia kwanjaman- ja ndongankielisiä raamatunkääntäjiä koulutustyöpajassa. – Raamatunkäännös on onnistunut, kun lukija ymmärtää lukemansa ilman erityisiä ponnisteluja. Yhtyneiden Raamattuseurojen periaatteena on, että oikeita merkityksiä välittävän käännöksen voivat tehdä vain kunkin kielen äidinkielliset puhujat. He tuntevat oman kulttuurinsa sisältäpäin. Täten he pystyvät löytämään sellaiset sanat ja ilmaisut, jotka ottavat huomioon asiayhteyden ja -kokonaisuuden.

Kieli ja kulttuuri ovat kiinteässä vuorovaikutuksessa. Kieli ja sen käyttötavat heijastavat kunkin puhujan tai kirjoittajan kulttuuria. Hyvä raamatunkäännös rakentaa sillan Raamatun alkukielisen kontekstin ja nykylukijan oman kulttuurisen kontekstin välille.

KULTTUURI, KIELI JA IDENTITEETTI • Eri kieliryhmien kulttuuria ilmentävät näkyvät tavat, kuten esimerkiksi käyttäytyminen, ilmeet ja eleet, mahdollisesti pukeutuminen ja erilaiset juhlatavat. Osan kulttuurista muodostavat niin sanottu kirjoittamattomat säännöt, kuten sopivaisuusnormit, arvot, tabut ja uskomukset.

Kulttuuri on opittua, sukupolvelta toiselle siirtynyttä perinnettä. Kulttuuri on yhteydessä yksilön identiteettiin, se auttaa häntä hahmottamaan paikkansa yhteisönsä jäsenenä. Tulkitsemme toisten kulttuuria ja elämää usein oman kulttuurimme läpi. Vuorovaikutuksessa erilaiset kulttuurit saavat vaikutteita toisiltaan. Kulttuuri on jatkuvassa muutoksessa, samoin kieli.

Kulttuuri vaikuttaa siihen, miten ilmaisemme asioita. Pienenä esimerkkinä olkoon tyypillinen kwanjamankielinen pyyntö suomennettuna: ”Ota sokeri idänpuoleisesta kaapista!” Jo lapsikin tietää, mistä kyseinen sokeriastia löytyy. Kwanjamat oppivat ilmansuunnat lähes äidinmaidossa. Oikea- ja vasen -määreillä ei ilmaista suuntia toisin kuin meillä. Suomalainen oppii ilmansuunnat vasta koulussa. Jot-

•• Ei sanoja vaan merkityksiä.

Käännösprosessin pääpiirteet

1

1. VALMISTELU

- Aloite: paikallinen kirkko tai yhteisö
- Suunnittelu: tarve, aikataulu, rahoitus
- Työryhmä: kääntäjät, koulutus, käännös-tarkastajat, kielenhuoltajat, palautteen antajat

2

2. KÄÄNTÄMINEN

- Raakakäännös: kääntäjä tekee sovitusta pohjatekstistä
- Tarkastus: käännöstarkastaja vertaa raakakäännöstä alkutekstiin ja standarditulkintoihin
- Kielenhuoltaja tarkastaa käännöksen tyylin ja tekee korjaukset

3

3. TESTAAMINEN

- Testaus: palautteen antajat arvioivat, ymmärretäänkö teksti oikein ja sopiiko se asetettuun tavoitteeseen
 - viralliset palauteryhmät
 - ymmärrettävyydestaukset
 - tarvittavien korjausten teko
- Kokeilupainos: jakelu, palautteen kerääminen

4

4. JULKAISEMINEN

- Toimitus: korjaukset, tyylillinen ja sanastollinen yhteneväisyys
- Taittaminen, oikoluku
- Hyväksyminen: kirkot, yhteisöt
- Julkaisu: painaminen, jakelu

5

5. JÄLKITOIMET

- Arviointi: kootaan lukijapalautetta, palautteen pohjalta harkitaan jatkotoimia (esim. korjaukset)

ta suomalainen löytäisi sokeriastian ilman kompassia, kwanjamankielinen pyyntö täytyy kääntää muotoon, joka kertoo, onko sokeria oikean- vai vasemmanpuoleisessa kaapissa vai suoraan edessä olevalla hyllyllä.

POHDITTAVAKSI

- Mikä sinulle itsellesi on tärkeää omassa kielessä ja kulttuurissa?
- Millaisten asioiden toivoisit säilyvän?
- Mieti vierustoverisi kanssa, millaisia ns. kirjoittamattomia sääntöjä kuuluu suomalaisen kulttuuriin? Miten ulkopuolista voi perehdyttää niihin?
- Muistuuko Raamatun teksteistä sellaisia sanontoja tai käsitteitä, jotka kuvastavat aikansa Lähi-idän kulttuuria ja jonka merkitys meille pitäisi sanoittaa uudelleen?

Kyläpastorista raamatunkääntäjäksi

Martha Kanyemba toimii syrjäisen Onakazizin maaseutu-seurakunnan pappina Pohjois-Namibiassa. Pian Marthalta on edessä iso elämänmuutos. Hän aloittaa tammikuussa 2017 ndongankielisen Raamatun kääntäjänä.

Uusi tehtävä merkitsee myös muuttoa maalta kaupunkiin. Raamatunkääntäjänä Martha pääsee osaksi seitsemän hengen työryhmää. Neljä ihmistä keskittyy kwanjamankieliseen käännöstyöhön ja kolme kääntäjää uurastaa ndongankielisen Raamatun parissa.

Onakazizin kyläseurakunnassa Martha palvelee ainoana pappina 6000 seurakuntalaistaan. Kuivalla, harvaan asutulla alueella Pohjois-Namibiassa ihmiset saavat elantonsa viljelemällä hirssiä, marulaa, papuja ja maapähkinöitä. Marthan vierailut seurakuntalaisten luona taittavat jalan, sillä pehmeillä hiekkaisilla teillä edes polkupyörästä ei ole apua.

– Meitä työntekijöitä on minun lisäksi kirkon siivooja ja seurakunnan sihteeri. Matka jonkin perheen luo saattaa tietää jopa 10 kilometrin kävelyä suuntaansa. Maalaiskylissä nuoria on vain vähän. Nuoret muuttavat joko pohjoisen kaupunkiin tai pääkaupunkiin Windhoekin opiskelemaan tai etsimään töitä. Kyliin jäävät vanhukset, keskiikäiset ja pikkulapset. Vanhemmat eivät pysty tarjoamaan hyvää toimeentuloa nuorilleen, vaikka haluaisivat. Ja läheskään kaikkia nuoria ei kiinnosta työläs maanviljely kiuuden vaivaamilla pelloilla.

Martha asuu talossaan yksin. Aviomiestään hän tapaa harvoin, koska tämä työskentelee 400 kilometrin päässä hallituksen autonkuljettajana. Marthan pihapiirissä on pieni aitaus parille possulle ja pihalla tepastelee joukko kanoja. – Tiedätkö, mitä on maratoonikana? Martha kysyy naura-

en. Meillä maalla ruoka on taatusti tuoretta. Juokset vain kanan kiinni ja panet pataan.

Tie raamatunkääntäjäksi alkoi Marthan kohdalla osallistumisesta Ongwedivassa pidettyyn käännöstyöpajaan elokuussa 2016. – Kun kuulin, että minut oli valittu käännöstyön koulutukseen, en ymmärtänyt, millaista raamatunkäännöstyö oikein on. Tarve uuteen ndongankieliseen käännökseen oli ilmeinen. Vasta käännöstyöpajassa minulle valkeni, miten vaativasta tehtävästä on kyse.

– Koen, että nykyisen Raamattumme kieli on vanhentunut. Erityisesti nuoret ihmiset eivät saa siitä hengellistä ravintoa, koska eivät ymmärrä lukemaansa.

– Ndonga on Pohjois-Namibiassa yleisesti käytetty kieli. Sitä käytetään myös jumalanpalveluksissa. Papit saarnavat ndongaksi. Jotkut nuoremmat voivat käyttää englanninkielistä Raamattua, mutta ndonga on alueemme kieli.

Nuoret, 15–35 -vuotiaat, on valittu uusien raamatunkäännösten kohderyhmäksi. – Täällä pohjoisessa on paljon köyhyyttä ja työttömyyttä. Perheiden ongelmien takia monet lapset keskeyttävät koulun. Kun nuorilla ei ole työtä eikä muutakaan tekemistä, he vain kuljeskelevat toimettomina. Jos nuoret eivät löydä työtä kaupungistakaan, osa ajautuu rikosten teille ja muutenkin huonoon elämään, sekä nuoret naiset että miehet.

– Unelmani on olla Jumalan käytössä ja tehdä työtä sen eteen, että ihmiset löytävät elämälleen merkityksen. Käännöstyön vaikeudesta huolimatta uskon, että se on Jumalan työtä. Tähän työhön haluan antaa kaikkeni. Meidän raamatunkääntäjien haasteena tulee olemaan oikeiden ilmausten löytäminen, jotta käännös palvelee nuoria.

Kun kysyin Marthalta elokuisen käännöstyöpajan antia, vastaus tuli empimättä: – Koen olevani aivan eri ihminen,

kuin tullessani työpajaan. Ajatukseni ovat muuttuneet ja silmäni avautuneet. Olen alkanut ymmärtää, mitä käännoistyö tarkoittaa käytännössä.

– Sana, joka minulle on tullut kaikkein tärkeimmäksi, on konteksti. Tarkoitan tällä asiayhteyksien ymmärtämistä. Kielen osaaminen ja kulttuurin tunteminen ovat keskeisiä asioita, jotta kääntäminen onnistuu.

📄 työkentelyyn:

1. KUUNNELKAA MUISTITIKULTA kuunnelma: Kyläpastorista raamatunkääntäjäksi.
2. KIRJETYÖSKENTELY: Jaa kaikille tyhjät A4-paperit ja kynät. Paperi taitetaan puoliksi.
 - Jokainen kirjoittaa **Marthan roolista** käsin lyhyen kirjeen suomalaiselle ystävälleen, kysyy ystävän neuvoa/ mielipidettä työhön, perheeseen, unelmiin, tulevaisuuteen jne. liittyen tai jakaa jonkin tärkeän asian ystäväänsä kanssa.
 - Paperit kootaan, sekoitetaan ja jaetaan uudelleen. Jokainen joutuu vastaamaan omana itsenään kirjeeseen.
 - Tämän jälkeen kirjeet laitetaan pöydälle Marthan kirje päällepäin. Jokainen käy hakemassa omansa ja lukee saamansa vastauksen.
 - Peilatkaa parin kanssa vastauksia. Mitä vastakaikua kysymykset ja vastaukset saavat omassa elämässänne?

📄 käännoistyön käsittelyyn rippikoulussa

NUORISO- JA RIPPIKOULUTYÖ -KANSIOSSA muistitikulla on ohjeet Lähetyskäsky eri kielillä -tehtävään sekä lähetyskäskyn sanalistat avuksi tehtävän ratkaisuun.

Millainen on hyvä raamatunkääntäjä?

- 1.**
Äidinkieli hallussa
- 2.**
Kykenee toimimaan tiimissä
- 3.**
Omaan tekstiinsä nähden joustava

Tapasimme kaksi Ambomaalla erilaisissa olosuhteissa elävää nuorta, joilla on yhteinen unelma: molemmat haluaisivat opiskella opettajaksi.

Nuorten elämää Ambomaalla

Maastoauto ottaa vauhtia, etteivät renkaat jää jumiin. Tiestä ei ole tietoakaan.

Olemme syvällä maaseudulla matkalla tapaamaan Onakazinin kylässä asuvaa perhettä. Perhe asuu perinteisessä kraalissa eli aidatulla alueella, jonka sisällä on pellistä ja oljesta rakennettuja ruokokattoisia majoja: vierasmaja, ruokavarasto, keittiö ja makuumajat.

Täällä asuvat äiti, isä, tati ja viisi lasta. Perhe on köyhä, sillä vanhemmat ovat työttömiä. Heillä on kaksi sikaa ja koiria. Ai-noan puun alla nököttävät aasit kärryineen.

Äiti **Martha** istuu maassa ja rikkoo marula-pähkinöitä. Isä on auttamassa naapuria – kylässä ihmiset auttavat toisiaan selvitäkseen hengissä. Kuivuus kurittaa ja ruokaa riittää kolmeksi kuukaudeksi.

Perhe viljelee hirssiä, jonka sato on elintärkeä. Hirssistä tehdään puuroa. Varastossa on papuja, maa- ja marulapähkinöitä, joiden siemenistä puristetaan öljyä myyntiin. Lisätuloja saadaan myymällä äidin sitomia koreja. – Ihminen oppii selviämään sillä, mitä hänellä on, kun muu ei ole mahdollista, äiti toteaa.

Näistä olosuhteista lapset ponnahtavat maailmalle. Maaseutu hiljenee, kun lapset hakeutuvat kaupunkeihin. Näin suunnittelee myös 17-vuotias esikoinen **Josephine**. – Tulevaisuudenhaaveeni on opiskella opettajaksi, Josephine kertoo.

Joka arkiamu Josephine rientää kahdeksaksi kouluun. Koulu on vain kahden kilometrin päässä. Namibiassa kaikki lapset käyvät koulua. Hallitus on säätänyt, että asutuilla alueilla viiden kilometrin välein on oltava koulu.

Josephine opiskelee äidinkieltä eli ndongaa, historiaa ja matematiikkaa. Inhokkiaine on matematiikka, jonka hän kokee vaikeaksi. Äiti kannustaa lapsiaan opintielle. – Toivon, että he saavuttaisivat enemmän, kuin mitä itselläni on, Martha sanoo.

Koulun ohella lapset tekevät kotitöitä. Josephinen tehtäviin kuuluu päivittäinen vedenhaku, siivoaminen, ruuanlaitto ja pienempien sisarusten hoitaminen. – Keitän meille puuroa ruuaksi, tytär jatkaa.

Aikaa jää ystävillekin. Heidän kanssaan Josephine opiskelee ja pelaa pallopelejä. – Kannustamme toisiamme opiskelemaan ahkerasti ja käyttäytymään kunnolla kotona.

Namibialaisessa perinteessä lapset kasvatetaan kilteiksi ja kuuliaisiksi. Vanhemmilla on vahva auktoriteettiasema, jota ei sovi kyseenalaistaa.

Sunnuntaisin perhe käy kirkossa. Usko auttaa selviytymään elämässä. Myös Josephine viihtyy Raamatun äärellä. Häntä puhuttelee eniten Psalmi 23: Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

Musiikki on minulle kaikki kaikessa

Tummasävyinen vahva laulu peittää Neljän evankeliumin -kirkon salin. Siniseen t-paitaan ja tummanruskeaan turbaaniin pukeutunut **Otto Gotlieb** testaa mikrofonia. Kohta alkaa kuoroharjoitukset ja Otto on elementissään. – Musiikki on minulle yhtä kuin minä. Sen avulla pystyn ilmaisemaan kaikkia tunteitani, Otto kertoo.

Hän on kotoisin Windhoekista, mutta asuu nyt Ongwedivassa. Hän on tällä hetkellä työtön, mutta haluaisi opiskella opettajaksi. – Yleensä ottaen jokainen ihminen toivoo saavuttavansa hyvän elämän, sitä minäkin haluan, Otto sanoo.

Liki puolet namibialaisista on nuoria. Maan tulevaisuus lepää pitkälti lasten ja nuorison harteilla. Yli 40 prosenttia väestöstä on työttömiä, nuorisotyöttömyys on yli 50 prosenttia. Namibia luokitellaan bruttokansantuotteen perusteella ylempään keskiluokan maaksi. Silti yli puolet väestöstä elää kansainvälisen köyhyysrajan alapuolella.

Oton Angolassa asuva äiti on myös työtön. Tällä hetkellä Otto asuu kolmen sisaruksensa kanssa. Suurin osa ajasta kuluu kirkolla. Otto on seurakuntansa muusikko, joka huolehtii tekniikasta ja soittimista. Oton mukaan nuorten elämä voi olla tylsää, jos heiltä puuttuu mielekästä tekemistä ja tapaamispaikkoja. Kirkolla kuitenkin tekemistä riittää.

Musiikki on Otolle suuri intohimo, joka kuuluu miehen päivittäiseen elämään. Hän kuuntelee musiikkia, soittaa sähköpianoa ja laulaa. – Musiikki on minulle kaikki kaikessa, Otto kertoo.

Keskeinen asia on myös henkilökohtainen jumalasuhte. Oton äidinkieli on ndonga, mutta hän lukee Raamattua pääosin englanniksi. – Jotenkin nykyään englanti tuntuu luontevimmalta.

Otto kertoo, että hänen lempiraamatunlauseensa löytyy Galatalaiskirjeestä, johon koko haastattelu kiteytyy: ”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa.” – Koen, etten elä itse, vaan kaikki minussa oleva on Kristuksen inspiroimaa, sanoo Otto.

Lähde: Suomen suurlähetystö, Windhoek

003A toimintaan nuorisotyössä

- 1. KATSOKAA MUISTITIKULTA video: Amboomaan nuoret.
- 2. MUISTITIKULLA NUORISO- JA RIPPIKOULUTYÖN -kansiossa on materiaali Otto ja Josephine -työskentelyyn:
 - Namibia-väittämät, lämmittely työskentelyyn
 - Kuvat ja tarinat Josephinesta ja Otosta
 - Ohjeistus Otto ja Josephine -työskentelyn vetämiseen.

Yliopisto, ensiaskel omaan elämään

Namibian yliopiston päärakennuksen pitkillä käytävillä Windhoekissa käyskentelee päivittäin 20 000 opiskelijaa eri puolilta Afrikkaa ja jopa Kiinasta asti. Nämä käytävät ovat monille nuorille tie omaan elämään perheyhteisön ulkopuolella.

Tapaamme päärakennuksessa **Rosalia Kapendan**, joka opiskelee yliopistossa kolmatta vuotta merkonomiksi. Hän on kotoisin pohjoisesta Oshakatin läheltä. Opintojen aloittaminen merkitsi hänelle suurta elämänmuutosta.

Vanhemmat neuvoivat häntä pysymään hyvässä seurassa ja olemaan varastamatta, sillä rahan puute on opiskelijoille iso ongelma. Monet sortuvat ansaitsemaan rahaa laittomuuksilla, mikäli vanhemmat eivät pysty auttamaan. Windhoek on kallis kaupunki. – Ensimmäisenä vuonna koin vaikeaksi selvitä yksin ilman vanhempieni neuvoja ja tukea.

Rosalia kertoo, miten opiskelijan kannattaa olla vahva itsensä kanssa, tietää, kuka on ja mistä on tullut ja elää periaatteittensa mukaan. Hänellä on yliopistolla ystäviä, jotka ovat myös hyvä tuki. – Joskus tunnen koti-ikävä. Ajattelen silloin, että olen täällä vain opiskelemassa. Käyn kotona lomillani jokaisen lukukauden lopussa.

Namibian nuorille omat juuret ovat tärkeitä. Myös perhe käsitetään laajemmin kuin länsimaissa. Rosalian vanhemmat ovat eronneet ja asuvat eri paikkakunnilla. Kun Rosalia puhuu kodista, hän tarkoittaa isoäitinsä kotia, jossa hän asuu yhdessä setänsä ja serkkujensa kanssa. Windhoekissa Rosalia asuu yliopiston kampuksella.

Luterilaisen kirkon opiskelijatoiminta on Rosalian henkireikä. – Usko antaa minulle toivoa ja positiivista asennetta: kaikkea selvittää, hän sanoo.

Rosalian tulevaisuuden unelmana on työpaikka kirjanpitäjänä hyvämaineisessa Lloyd-yhtiössä Windhoekissa.

Poikamiesboksin runoilija

Toista vuotta lakia ja opettajaksi opiskeleva **Jeffrey Shapange** asuu viidentoista neliön opiskelija-asunnossa. Jeffrey on aktiivisesti mukana yliopiston ja kirkon opiskelijatoiminnassa.

Pohjoisen Ongwedivasta kotoisin olevan Jeffrey'n asuntoon mahtuu kaikki tarpeellinen: vaatekaappi, sänky, työpöytä, tietokone, hylly, tuoli ja mikroaaltouuni. Ilmoitustaulu on vuorattu omilla runoilla. Silmiin osuu englanninkielinen ”Runo isästäni”.

Jeffrey sanoo olevansa isänsä ensimmäinen poika ja äitinsä toinen lapsi. Hänellä on isän puolelta neljä sisarusta. Vanhemmat ovat eronneet.

Ote seitsensäkeistä runosta: ”Miten suurenmoinen isä meillä onkaan! Hellyytesi ja rakkautesi ovat suurta. Olet antanut minulle kaiken, auttanut minua kaikessa. Olet kasvatta-

nut minut tähän päivään asti, olet antanut minulle toivon.”

Jefrey kirjoitti runon, jotta isä tuntisi hänet paremmin. – Isä oli runosta hyvin yllätynyt ja vaikuttunut. Runo on rohkea teko, sillä Namibiassa on vallalla vaikenemisen kulttuuri. Perinteisten tapojen mukaan lasten elämä on vahvasti vanhempien käsissä.

Jefreyllä perhe on tärkeä ja hän matkustaa usein isänsä luokse. Jefreyn mukaan monet opiskelijat menettävät yliopistoon tullessaan yhteyden perheeseensä. He alkavat juoda ja rötöstellä ja ovat yhteydessä perheeseensä vain, kun tarvitsevat rahaa. Valtion opintotuki ei yksistään riitä opiskelijan elämään. – Isäni sanoo minulle aina: ”Jos et käyttäydä kunnolla, tuki opinnoillesi loppuu välittömästi.” – Haluan olla hänelle kunniaksi, Jeffrey jatkaa.

Jefrey aikoo tulevaisuudessa työskennellä opettajana. Hän unelmoi myös kunnallisesta tyttöystävästä ja kirjan kirjoittamisesta.

Usko on tärkeä tuki nuorille

Yliopistolla työskentelee opiskelijapappi **Isak Malua**, joka vetää luterilaisen kirkon opiskelijatoimintaa. Hän on nähnyt, että nuorten suurimmat haasteet ovat yksinäisyys ja kaupun-

kielämään tottuminen. Nuori tulee maalta usein ensimmäistä kertaa isoon kaupunkiin. – Jos nuorella ei ole sukulaisia täällä, hän on todella hukassa, Isak Malua sanoo.

Luterilaisen kirkon opiskelijatyö koostuu jumalanpalveluksista, sielunhoidosta, keskustelusta ja neuvonnasta, rippikoulusta, luennoista, raamattupiireistä ja tapahtumista.

– Usko on nuorille tärkeä tuki opiskeluaikana. Usko auttaa nuorta jaksamaan opintostressiä ja eroa perheestään, Isak Malua kertoo.

Myös opintojen loppuvaihe mietityttää nuoria, sillä työllistyminen tänä päivänä on vaikeaa. Paluu maaseutuelämään ei ole näille nuorille vaihtoehto vaan he ihailevat länsimaista kulttuuria, johon kuuluu moderni kaupunkilainen elämä.

📺 toimintaan nuoriso- ja rippikoulutyössä

MUISTITIKULTA NUORISO-JA RIPPIKOULUTYÖ - KANSIOSTA löytyvät ohjeet ja materiaali arvostehtävätyöskentelyyn, jonka avulla rippikoulussa voi pohtia omia arvoja ja elämänvalintoja, Lisäksi tavoitteena on rakentaa siltaa suomalaisten ja namibialaisten nuorten välille.

KATSOKAA LOPUKSI VIDEO Ambomaan nuoret.

Kaupungistuminen ja maaseutukulttuurin murros näkyvät kirkkojen toiminnassa. Vierailimme kolmessa erilaisessa seurakunnassa, pohjoisen maaseudulla ja Windhoekin Katuturassa.

Löytääkö nuori kodin seurakunnasta

Helluntaiseurakunnan nuorten musiikkiryhmän harjoitukset ovat alkamassa, kun astumme sisään. Nuoret osallistuvat aktiivisesti seurakuntansa toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen Ongwedivassa, Pohjois-Namibiassa.

- Neljän evankeliumin -kirkkomme toiminta on varsin monipuolista, jokaisena iltana tapahtuu jotakin. Nuorten ryhmämme järjestää evankelioimistapahtumia. Vierailimme myös muissa kirkoissa, käymme orpokodeissa ja kouluissa, 27-vuotias **Paulus Shimuningeni** kertoo. Paulus on kirkkonsa nuorten toiminnan varajohtaja.

- Tänä iltana meillä on ylimääräiset lauluharjoitukset, koska laulamme ja esitämme draamaa tulevana perjantaina. Lisäksi viikon päästä alkaa nuortenviikko, jonka aikana ryhmällämme on paljon esiintymisiä. Nuoret vastaavat kaikista sen järjestelyistä, myös jumalanpalveluksen toteuttamisesta ja saarnastakin.

Kaupungistuminen ja perinteisen maaseutukulttuurin murros näkyy ja tuntuu nuorten elämässä. Paulus sanoo nuorten kokemusta näin: - Uskovan nuoren ei ole helppo pysyä uskossaan. Nuori saattaa elää kaksoiselämää, seurakunnan piirissä toista kuin muuten.

Usko ja seurakunnan toiminta yhdistävät Paulusta ja Mariaa.

Syy tähän on osittain kirkoissa itsessään. Nuori ei läheskään aina uskalla kääntyä ongelmissaan seurakunnan vanhimpien puoleen ja luottaa heidän tukeensa. Nuorilla voi olla vaikeuksia myös koulussa ja kotona.

Pauluksella itsellään elämä on järjestyksessä. Hänellä on vakituinen työpaikka konsulttina eräässä isossa firmassa. Nuoren

miehen lähitulevaisuuden suunnitelmiin kuuluvat opinnot myynnin ja markkinoinnin parissa sekä avioituminen. **Maria**, Pauluksen morsian toimii kristillisen koulun opettajana. Molempia nuoria yhdistää ja kantaa usko sekä oman seurakuntansa nuorisotoiminta.

Maalta kaupunkiin, säilyykö yhteys kirkkoon?

Luterilaisen Ondugan seurakunnan nuortenillassa Pohjois-Namibiassa on koolla parikymmentä aktiivinuorta. Osa kertoo opiskelevansa, osa on jo löytänyt työpaikan. Heitä painaa huoli siitä, miten kirkko saa pidettyä nuoret seurakunnan piirissä.

- Täällä maaseudulla nuorilta puuttuu mielekäs tekeminen. Heidän on helppoa ajautua päihteitten ja rötöstelyn pariin, koska elämä on päämäärätöntä, **Klaudia** toteaa. Perheiden köyhyys ja tulevaisuuden näköalattomuus ajaa nuoria muuttamaan pois maalta.

- Nuorten yhteys kirkkoon saattaa katketa, kun he muuttavat maalta kaupunkiin. Nuoret joutuvat helposti monenlaisiin vaikeuksiin. Kirkot yrittävät tehdä parhaansa tavoittaakseen nuoret, mutta haaste on liian suuri. Tarvitsemme lisää pappeja kouluihin ja oppilaitoksiin. Mielestäni kirkon pitäisi tehostaa lapsi- ja nuorisotyötään, pastori **Johannes Nkoti** toteaa.

Kirkko edustaa kotia ja juuria

Kirkolla on tärkeä paikka elämässä ainakin osalla nuoria. Yli 2,2 miljoonaisen maan väestöstä yli puolet on alle 25-vuotiaita. Pääkaupunki Windhoekin luterilaisen Hosianna-seurakunnan kirkkoherra **Joel Fikeipo** kertoo seurakuntansa kasvusta.

- Muualla Namibiassa kirkkojen kehitys on samantapainen kuin Euroopassa eli jäsenmäärä vähenee. Hosiannassa se kuitenkin kasvaa. Windhoekista on tullut Namibian sydän, jonne maaseudulta muutetaan. Ihmiset uskovat, että hyvä elämä löytyy kaupungista. Saamme seurakuntaamme päivittäin uusia jäseniä. Kaupunkiin tulleista opiskelijoista vain joka viides palaa kotiseudulle valmistuttuaan. Useimmat jäävät tänne.

Hosianna-kirkon jumalanpalveluksissa käy 2000 ihmistä. Lisäksi nuorille saattaa samaan aikaan olla oma nuorisojumalanpalvelus. - Papin työ täällä kaupungissa on kiireistä. Työtä ja ihmisten tapaamisia on paljon. Oma päiväaika-auluni on aina täynnä. Vastuullani on myös kaksi muuta seurakuntaa sadan kilometrin päässä Windhoekista. Työn paljoudesta huolimatta pidän työstäni.

Fikeipo kertoo, että Afrikassa, ei vain Namibiassa, kirkon ääni on ihmisille erittäin tärkeä. Kirkko on osa kulttuuria, joten kirkon kantaa ja mielipiteitä kuunnellaan. Myös useimmat nuoret kunnioittavat kirkkoa. - Hosianna-seurakuntaan tulvii väkeä, koska se koetaan kodiksi. Seurakunta merkitsee paluuta omille kielellisille ja kulttuurisille juurille.

- Kirkossamme toimintaa ja kokoontumisia riittää viikon jokaiselle päivälle. Musiikilla on keskeinen asema. Meillä on paljon kuoroja kaikenikäisille. Kuorot myös kilpailevat keskenään, paitsi laulutaidossa myös luovuudessa, sävellyksissä ja sanoituksissa. Sanoitukset voivat ottaa kantaa köyhyyteen tai muihin sosiaalisen elämän asioihin hengellisten asioiden lisäksi. Musiikki tavoittaa seurakunnan nuoret perinteisessä afrikkalaisessa muodossaan rumpujen säestyksellä. Vanhemmille ihmisille eurooppalaiset virret ja liturgia on "se oikea" jumalanpalvelus.

00307A toimintaan:

MUISTITIKULTA NUORISO - RIPPILUOKIOLUTYÖTYÖ -KANSIOSTA löytyy tikkataulu, tulostakaa sitä seurakunnan symboliksi.

Pohtikaa pienryhmissä, millaisia asioita seurakunnan tikkatauluun kuuluu. Kirjoittakaa ne lokeroihin. Mikä on ihanne-seurakunnan ydin, millaisia asioita on muilla sektoreilla?

Lopuksi verratkaa eri ryhmien tikkatauluja. Keskustelkaa, miten itse voisitte vaikuttaa siihen, että seurakunta on ihanteittenne mukainen. Miten voitte itse ottaa asiasta vastuuta?

Elämää kylässä ja savannilla

- Namibia on suuri, 2,5 kertaa Suomen kokoinen maa Afrikassa. Kaunis luonto tarjoaa elämyksiä kaikenikäisille. Hiekka-aavikolla voi nähdä käärmeen tai skorpionin. Erämaassa ja metsissä puolestaan asuvat monet villieläimet, kuten seeprat, kirahvit, leijonat, norsut ja antiloopit. Suurten aavikoiden, erämaiden ja metsien liepeillä sijaitsee myös kyliä ja kaupunkeja. Ihmisiä Namibiassa on puolet vähemmän kuin Suomessa.

Mennäänpä vierailulle Ambomaalle eräeseen maalaiskylään. Kylä sijaitsee autiomaan laidalla, hyvin kuivalla hiekkaisella tasangolla. Päätieltä kylään pääsee vain jalkaisin, aasin vetämissä kärryissä tai nelivetojeepin kyydissä. Nelivetojeepi tarkoittaa isoa maastoautoa, jonka renkaissa on extravoimaa kulkea paksussa hiekassa tai savessa, johon tavallinen auto juuttuisi kiinni.

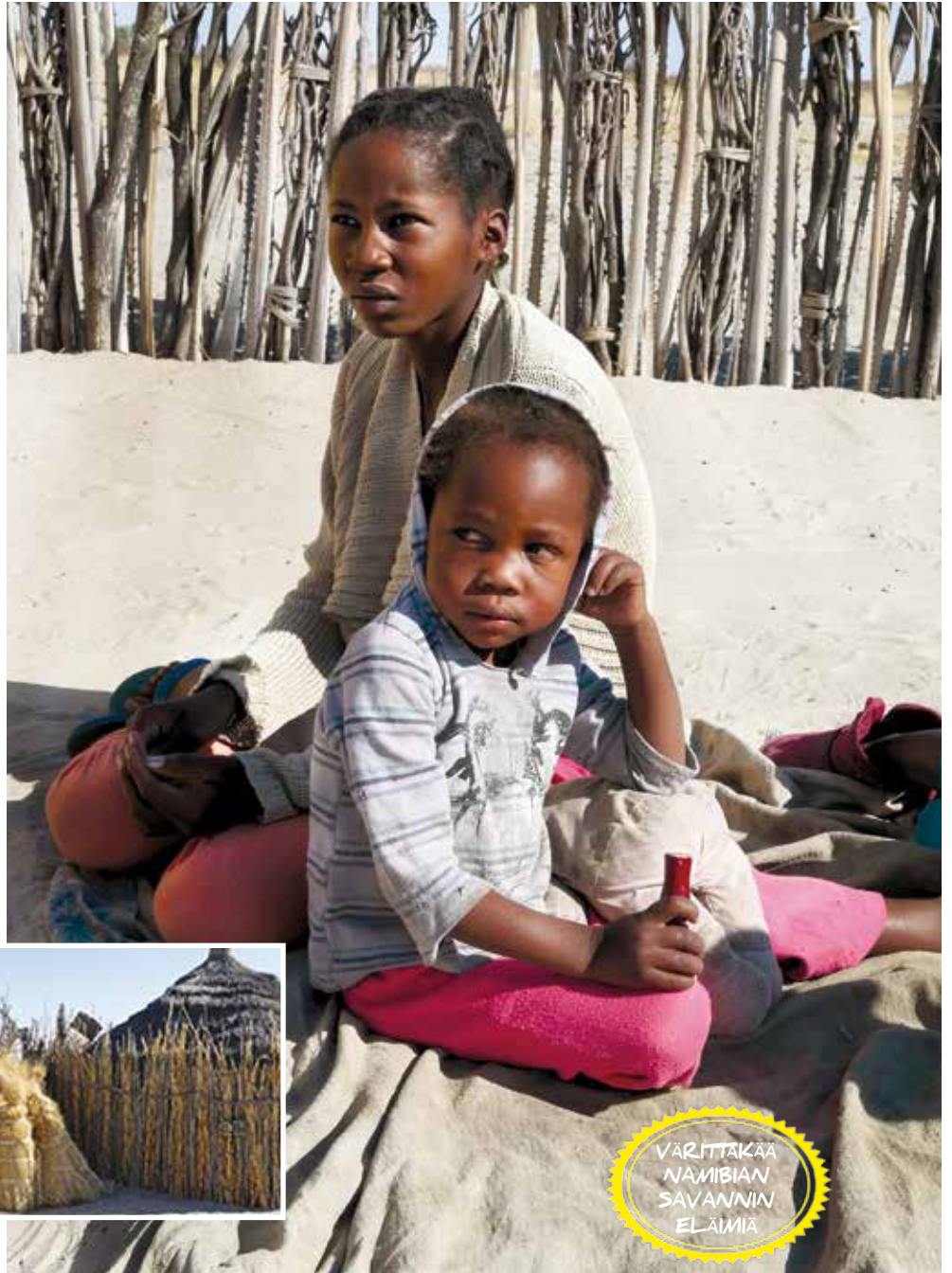
Kylässä on kirkko, pastori **Marthan** talo, pieni puoti, koulu ja sairaanhoitajan vastaanotto. Tasangolla näkyy siellä täällä puuaidoin ympäröityjä pihapiirejä majoineen ja hiekkaisia peltoja. Paikoitellen on yksittäisiä puita, joiden oksien lomaan on nostettu kuivaa heinää. Heinät ovat eläinten ruokaa.

Erään puuaitauksen sisällä asuu **Josephine**-niminen tyttö perheensä kera. Perheen kodissa on oma maja vanhemmillemme, tyttöjen maja, poikien maja, ruoka-aitta sekä keittiömaja. Ruoka valmistetaan nuotiolla. Pihalla Josephinen äiti ja tati

pilkkovat marula-pähkinöitä, joista perheen äiti tekee öljyä myytäväksi. Perheen isä on mennyt auttamaan toista perhetä peltotöissä. Kylässä ihmisten täytyy auttaa toisiaan, jotta kaikki perheet saavat ruokaa. Josephinen isovelji puuhas-telee aitauksen ulkopuolella aasikärryjen kanssa. Veli on ollut hakemassa polttopuita. Aasit seisovat ainokaisen puun alla varjossa ja huiskivat hännällään karpäsiä kauemmaksi.

Josephine kertoo vähän ujustellen meille vieraille itsestään: - Minulla kaksi isoveljeä ja kaksi pikkusisarta. Olen 17-vuotias koululainen. Kouluni alkaa joka aamu kahdeksalta. Koulumatkat kuljen kävellen.

Kylässämme on vain yksi kaivo, josta vesi pitää hakea ämpäreillä tai kanistereilla. Vedenhaku kuuluu kotitöihini joka päivä. Kävelymatka kaivolle on pitkä, mutta ei onneksi liian pitkä. Autan äitiä myös siivouksessa, ruuanlaitossa ja sisarusteni hoidossa. Keitän meille hirssipuuroa ruuaksi.

VÄRITTÄKÄÄ
NAMIBIAN
SAVANNIN
ELÄMIÄ

Koulussa opiskelemme esimerkiksi ndongan kieltä, historiaa ja matematiikkaa. En pidä matematiikasta, sillä se on niin vaikeaa. Haaveilen, että minusta tulisi joskus opettaja.

Ystäväni asuvat tässä kylässä. Me kannustamme toisiamme ahkeroimaan koulussa ja olemaan avuksi kotona. Välillä pelaamme pallopelejä. Se on hauskaa, mutta kaikkein mukavinta on tehdä koulutehtäviä yhdessä. Kun kasvan aikuiseksi toivon, että saan työpaikan lähikaupungista.

Meidän perheemme on kristitty. Uskomme Jumalaan. Sunnuntaisin menemme yhdessä kirkkoon. Kuuntelen tarkkaan, kun pappimme Martha saarnaa. Meillä kotona on kolme Raamattua. Minun suosikkiraamatunkohtani on *psalmi 23 "Herra on minun paimeneni"*.

Raamattu on jo kauan sitten käännetty Josephinen äidinkielelle ndongaksi.

🗨️ päiväkerhoille

MUISTITIKULLA OLEVA Lapsi- ja perhetyön -kansio sisältää:

- Videot-kansiossa on: Nallen seikkailut Namibiassa-video. Katsokaa yhdessä.
- Värityskuvia Namibian eläimistä, kylistä ja ihmisistä. Monista kuvat lapsiryhmällesi.
- Valmiit toimintaideat päiväkerhoryhmille videota ja värityskuvia hyödyntäen.

🗨️ ip-kerhoille:

MUISTITIKULLA:

- Työskentelyideoita ip-kerhoon
- Moniste tehtävälapuista, jotka liittyvät yhteen toiminnalliseen työskentelyyn.
- Kuunnelma vierailusta maaseutuperheessä.

TEKSTI: KATRI SAARELA

ASKO

OTTO

ANITA

Kaimat Namibiassa

LAINA

HELENA

Namibiassa tapaa ihmisiä, joilla on tuiki tavallisia suomalaisia nimiä.

Suosituimpia ambonaisten kastenimiä ovat olleet Selma, Maria, Martta, Hilma, Ester, Aina, Johanna, Helena ja Anna.

Suosittuja suomalaisnimiä ambomiehillä ovat olleet muiden muassa Armas, Eino, Heikki, Martti, Toivo ja Vaino (Väinö).

1. HELENA Pohjoisesta kotoisin oleva Helena myy puukäsitöitä kävelykadulla Windhoekissa. Helenalla on aina mukanaan ndongankielinen Raamattu.
2. SELMA ”Nimeni merkitsee rauhaa.” Sanoo turistiravintolan tarjoilijana työskentele Selma. Namibialaiset ovat keksineet omia merkityksiä suomalaisille nimille.
3. ASKO Askon äiti työskentelee Nakambale-museon oppaana. Martti Rautasen pihapiiri on Askon leikkipaikka.
4. KIRSTI Kirsti tunsii lapsena kaimansa lähetystyöntekijä Kirsti Pakkalan, jonka mukaan hänet nimettiin.
5. SIRKKA Sirkka on pukeutunut namibialaisen muodin mukaan peruukkiin. Sirkka on pappi ja hän osallistui Namibian Piiliseuran raamatunkäännöstöpajaan.
6. ANITA Anita työskentelee suuren puun alla myymässä makeisia, keksejä ja oshikundu-jauhojuomaa.

Nakambale-museon eli **Martti Rautasen** talon pihalla leikkii pieni poika **Ndapanda Asko Junior**. Paljasvarpainen ja kirkassilmäinen Asko tuntee alueen joka kolkan, koska hän asuu museon vieressä.

Museon opas ja Askon äiti **Magdalena Iitula** kertoo, että Askon nimeen liittyy Suomen suurlähettilään vierailu Nakambale-museossa. – Koska olin tuolloin raskaana, suurlähettiläs totesi: Jos syntävä lapsi on poika, hänen nimensä on Asko, Magdalena kertoo.

Suurlähettiläs itse oli nimeltään Asko. Magdalena synnytti pojan ja hän sai toiseksi nimekseen Asko.

On osuva sattuma kohdata Asko juuri Nakambale-museossa, koska paikka johtaa suomalaisten nimien juurille Namibiassa. Tänne Ambomaahan eli Pohjois-Namibiaan suomalaiset lähetystyöntekijät saapuivat vuoden 1800-luvun lopulla.

Ensimmäisten kasteiden myötä käynnistyi ambojen henkilönimistön murros. Suomalaisten nimien suosio selittyy pitkälti ambojen perinteisellä kaimakäytännöllä. Lapset haluttiin nimetä suomalaisten kaimiksi.

Suosituimpia ambonaisten kastenimiä ovat olleet Selma, Maria, Martta, Hilma, Ester, Aina, Johanna, Helena ja Anna. Suosittuja suomalaisnimiä ambomiehillä ovat olleet muiden muassa Armas, Eino, Heikki, Martti, Toivo ja Vaino (Väinö).

Arviolta joka viidellä ambolaisella on suomalainen nimi. Ei siis ihme, jos kohtamme **Esterin** myymässä Raamatun kansia, **Selman** turistiravintolassa tarjoilemassa ja **Oton** bänditreeneissä.

Kirsti sai nimensä lähetystyöntekijän mukaan Ongwedivan raamatunkäännöstöpajaan on saapunut **Kirsti T. Malwa** Angolasta. Hän edistää työssään Angolan kulttuurivirastossa kwanjaman kielen käyttöä kouluopetuksessa.

– Sain nimeni lähetystyöntekijä **Kirsti Pakkalan** mukaan. Tapasin häntä lapsena, kun hän työskenteli sairaanhoitajana, Kirsti kertoo.

Hän muistaa Pakkalan ystävällisenä ihmisenä, jolta sai lapsena vaatteita. – Kävin hänen luonaan ja hän hoiti minua välillä, Kirsti kertoo.

Namibiassa on ollut tapana antaa nimi sukulaisen tai ystävän mukaan, ja kaiman rooliin on kuulunut huolehtia lapsesta monin tavoin.

SIRKKA

Anita myy karkkia

Anita levittää joka aamu muovikankaan ison puun alle. Kangas on täynnä erilaisia makeisia ja keksejä, joita hän myy päivittäin ohi käveleville koululaisille. Kankaan vieressä on ämpäri täynnä paikallista jauhojuomaa, oshikundua. – Minun nimeni on Anita, se tarkoittaa armoa ”mercy”.

Afrikkalaisten nimien takaa löytyy usein tarina. Namibiasa on yleistä, että isä asuu työn takia muusta perheestä erossa. Anita on syntynyt keskelle tällaista tarinaa.

– Isä työskenteli Johannesburgissa, kun hän tuli käymään kotona, perheeseen oli syntynyt uusi tyttövauva. Isä halusi antaa vauvalle nimen sihteerinsä mukaan. Näin minusta tuli Anita.

Anitalla on kaksi lasta: Tokaluokkalainen poika **Jalo** ja esikoululainen **Joike**-tytär. – Jalo-nimi merkitsee kiitos Jumalalle, Anita kertoo.

Anita kertoo olevansa sinkku ja uudestisyntynyt kristitty. Hän myy makeisia viisi tuntia päivässä maanantaista perjantaihin. Sunnuntaisin hän käy kirkossa.

Namibialaiset nimet suosiossa

Raamatunkäännöstyöpajaan osallistunut **Helena Itula** työskentelee korruption vastaisessa komiteassa, jossa hän kouluttaa aiheesta opettajia, valtion virastojen työntekijöitä sekä kirkkojen johtajia. Helena kertoo, miten useat lähetystyöntekijät eivät aikanaan voineet hyväksyä paikallisten nimien käyttöä, koska nimillä saattoi olla pakanallisia tai muuten kummallisia merkityksiä: nimi saattoi tarkoittaa esimerkiksi häpeää. – Lähetystyöntekijät alkoivat ehdottaa lapsille raamatullisia nimiä, Helena sanoo.

Afrikkalaiset nimet alkoivat tulla uudelleen suosituiksi kastenimiksi 50-luvulla. Syntyi käytäntö, jossa ensimmäinen kastenimi oli raamatullinen tai eurooppalainen ja jälkimmäiset nimet perinteisiä ambonimiä.

Nyt nousevana trendinä on paikallisten nimien käyttö, siitäkin huolimatta, että henkilön yhtenä etunimenä on ulkomaista alkuperää oleva nimi.

KIRSTI

- Tänä päivänä ihmisillä on täysi vapaus käyttää haluaansa nimeä. Tämä koskee myös kristittyjä. Itse olen syntynyt kristittyyn perheeseen. Vanhempani antoivat minulle Helena-nimen. Sillä ei ole mitään kytköstä keeneenkään lähetystyöntekijään, Helena jatkaa.

PONNITTAVAKSI

1. OMA NIMI: Käydään kierros, jossa jokainen esittelee itsensä etunimellään ja sen ensimmäisellä kirjaimella alkavalla adjektiivilla, joka kuvaa itseä, esim. Iiris iloinen.

- Tiedätkö, mikä on oman nimesi tausta, historia? Liittyykö se omaan sukuusi? Tai muuhun ihmiseen?
- Miten oma nimesi kuvaa persoonaasi vai kuvaako? Mitä nimesi merkitsee sinulle?
- Onko sinulla lempinimi ja jos on, miten olet sen saanut?
- Millaisen etunimen ja sukunimen antaisit nyt itsellesi ja miksi?

2. KATSOTAAN MUISTITIKULTA VIDEO Kaimat kaukana.

SELMA

Raamattutyöskentely

Kutsu

Jokainen on tullut joskus kutsutuksi. Miten kutsun koet, riippuu siitä, mihin sinua kutsutaan ja kuka kutsuu. Namibiassa on esimerkiksi kutsuttu ja valittu uusia raamatunkääntäjiä.

Raamatun mukaan jokainen on Jumalan kutsuma elämään tätä elämää. Kasteessa jokainen on kutsuttu nimeltä Jumalan omaksi ja seurakunnan jäseneksi.

PYYDÄ TYÖSKENTELYYN OSALLISTUJIA istumaan hetki hiljaa, sulkemaan silmänsä ja menemään mielikuvissaan johonkin elämänsä tilanteeseen, jolloin he ovat saaneet jonkin kutsun. Tilanteesta riippuen voit antaa mieliinpalautusharjoituksen myös tarkemmin:

- Palauta mieleen tilanne, jolloin sinut kutsuttiin seurakuntaan, rippikouluun, isoskoulutukseen, nuorteniltaan, lähetystapahtumaan... tähän tilaisuuteen (tauko)
- Miltä kutsun saaminen tuntui?

Käykää lyhyt keskustelu kokemuksista.

- Miltä kutsut tuntuivat?
- Mikä tuntui hyvältä?
- Tuntuiko jokin asia vastenmieliseltä?
- Mitä olisit kaivannut?

TEKSTIN LUKEMINEN

Lukekaa teksti (Joh. 1:35–51, Jeesuksen ensimmäiset opetuslapset) pariin kertaan läpi ääneen. Tämän tekstin tapahtumat sijoittuvat ikään kuin usealle peräkkäiselle näyttämölle. Anna ryhmäläisten lukea tekstiä itsekseen läpi ja tutkia, kuka on kulloinkin kutsuja ja kenet kutsutaan.

Kokoa vielä tekstien henkilöt kohtaus kohtaukselta:

1. kohtaus Joh. 1:35–39

Johannes Kastaja

Andreas ja nimeltä tuntematon

Jeesus

2. kohtaus Joh. 1:40–42

Andreas kutsuu Simonin

3. kohtaus Joh. 1:43–51

Jeesus kutsuu Filippuksen, Filippus kutsuu

Natanaelin.

Samalla voitte käydä lyhyesti läpi tekstin sisältöön ja ilmaisiin mahdollisesti liittyviä epäselvyyksiä.

Elävät patsaat

Käsiteltävä teksti kuvaa ketjumaisen tapahtumasarjan, jossa oppilas toisensa perään kutsuu toveriaan seuraamaan Jeesusta. Hyvä tapa havainnollistaa tällaista tapahtumasarjaa on still-kuvien käyttö: kustakin kutsuuhetkestä tai ainakin parista kolmesta tilanteesta kuvanveistäjä rakentaa elävän patsaan.

TOIMI SEURAAVASTI: kutsu ryhmästä joku näyttämölle evankelista Johannekseksi, joka voisi toimia kuvanveistäjänä.

ENSIMMÄINEN PATSAS

Pyydä kuvanveistäjää kutsumaan näyttämölle neljä henkilöä: Johannes Kastaja, kaksi ensimmäistä oppilasta ja Jeesus. Kehota evankelistaa muovaamaan roolihenkilöistä se evankeliumikirjansa mukainen tilanne, jossa kaksi Johannes Kastajan oppilasta on jättämässä mestarinsa ja lähtemässä seuraamaan Jeesusta. Patsaikun valmistuttua kehota sitä jähmettymään paikoilleen ja yleisössä olevia katsomaan, mitä he näkevät ja havaitsevat. Lue Raamatusta ensimmäinen kohtaus ääneen (Joh. 1:35–39).

Kehota patsaikun henkilöitä kuuntelemaan itseään: mitä tuntuu olla Johannes Kastaja, oppilas tai Jeesus, evankelista Johanneksen muovailemassa kohtauksessa?

Haastattele kuitenkin ensin yleisöä:

- Mitä näet tapahtuvan?
- Mitä kuvittelet oppilaiden mielissä liikkuvan?
- Mitä kuvittelet Jeesuksen ajattelevan?
- Mitä kuvittelet Johannes Kastajan ajattelevan?

Yleisön haastattelun jälkeen tiedustele patsaikossa olevien roolihaamojen tunteja, esimerkiksi näin:

- Johannes, mitä sinun mielessäsi liikkuu, kun kaksi oppilaistasi näyttää olevan kiinnostuneita Jeesuksesta ja ovat jättämässä sinut?
- Mikä Jeesuksessa vetää puoleensa?
- Tiedättekö, mihin työhön olette lähdyssä?
- Ensimmäinen näyttämö voidaan purkaa.

TOINEN PATSAS

Pyydä kuvanveistäjää kutsumaan yleisöstä Jeesus, Andreas ja Simon. Kehota kuvanveistäjää rakentamaan toinen patsas siitä hetkestä, kun Andreas on tuomassa Simonia Jeesuksen luo ja Jeesus on juuri antanut hänelle uuden nimen, Keefas, Kallio. Kun patsas on valmis, lukekaa Raamatusta jakeet Joh. 1:40–42.

Kehota taas patsaikon henkilöitä kuuntelemaan itseään, miltä tuntuu olla Simon, Andreas tai Jeesus, evankelista Johanneksen kuvaamassa kohtauksessa.

Haastattele taas kuitenkin ensin yleisöä.

- Mitä luulet Andreaxen mielessä liikkuvan, kun hän on saanut kutsuttua veljensä Jeesuksen luo?
- Mitä arvelet Jeesuksen mielessä liikkuvan, koska hän antaa Simonille uuden nimen Keefas, Kallio?
- Miltä Simonista mahtaakaan tuntua juuri nyt?

Kysy seuraavaksi patsaikossa olevien henkilöiden tunteja. Puretaan toinen näyttämö.

KOLMAS PATSAS

Kolmas patsaikko kannattaa aloittaa tekstin Joh. 1:43–51 lukemisella, koska seuraavien kohtausten yksityiskohdat ovat saattaneet jo unohtua. Pyydä lukemisen jälkeen kuvanveistäjää kutsumaan yleisöstä Filippus ja Natanael ja rakentamaan kolmas patsas siitä hetkestä, kun Filippus yrittää saada Natanaelin tulemaan Jeesuksen luo. Tässä kohtauksessa ei siis ole Jeesusta eikä muita oppilaita.

Kehota patsaikkaa taas jähmettymään paikoilleen ja haastattele ensin yleisöä.

- Miltä arvelet Natanaelista tuntuvan, kun Filippus yrittää vakuuttaa hänelle, että Jeesus on Messias?
- Mitä luulet Filippuksen mielessä liikkuvan, kun Natanael empii ja empii?

Yleisön haastattelun jälkeen kysy myös Natanaelin ja Filippuksen ajatuksia ja tunteja.

Puretaan kolmas näyttämö.

Viimeinen toiminnallinen työskentely

Nosta tuoli keskelle näyttämönä toimivaa lattiaa edustamaan Jeesusta.

Anna koko yleisölle ohje:

- Tämä tuoli kuvaa Jeesusta. Tässä on Jeesus. Lähde liikkeelle ja etsi oma paikkasi suhteessa Jeesukseen. Kuinka kaukana tai kuinka lähellä koet olevasi? Hae asento, missä asennossa olet suhteessa Jeesukseen?
- Mikä sinut on tuonut tähän? Miltä tuntuu olla juuri tässä paikassa? Mihin suuntaan haluaisit lähteä? Mihin sinua kutsutaan?

Kun jokainen on löytänyt paikkansa, anna aikaa kaikkien kuunnella itseään ja lue sitten kohta Joh. 15:15–17.

Jeesus sanoo: En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte. Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne.

Jaetaan hetki yhteistä työskentelyä:

- Mitä työskentely kertoi sinulle tästä evankeliumikertomuksesta?
- Mitä teksti kertoo sinulle sinusta itsestäsi?

Päätetään työskentely yhteiseen Herran siunaukseen.

YHTEISTYÖN VOIMALLA

Namibian Pipliaseura

TOIMIPAIKAT: Päätoimisto sijaitsee Windhoekissa, jossa on myös raamattumyymälä. Toinen raamattumyymälä ja työkeskus on Ongwedivassa, Pohjois-Namibiassa.

KÄÄNNÖSTYÖ:

- Khoekhoegowabin kielelle on valmistumassa koko Raamattu kahden vuoden sisällä.
- Hereron kielelle tehdään tarkistuskäännöstä. Tulevaisuudessa Raamattu julkaistaan eri muodoissa, myös digitaalisena.
- 2017 alkaa kwanjaman ja ndongan kielille pitkäaikainen käännošhanke.
- San- ja himba-kielille äänitetään kontekstualisoituja raamatunkertomuksia. Valmiina on jo 30 kertomusta.
- Dhimbankielinen Uuden testamentin äänite on saatu valmiiksi. Uuden testamentin äänite palvelee lukutaidottomia ja oraaliseen kulttuuriin tottuneita dhimboja.
- Pipliaseuran kustantamia raamatunkäännöksiä on saatavana myös digitaalisessa muodossa.

RAAMATUN KÄYTTÖ:

Traumatyöpajoja toteutetaan yhdessä kirkkojen ja useiden yhteistyöjärjestöjen kanssa. Pipliaseura on kehittänyt työmenetelmän, jonka avulla ihmiset voivat käsitellä traumaattisia tapahtumia ja löytää tien eteenpäin. Asioiden työstämisessä hyödynnetään myös Raamatua.

Kerro kertomus -hankkeessa koulutetaan lasten vanhempia, pyhäntölkoulunopettajia, opettajia ja keitä tahansa asiasta kiinnostuneita tutustumaan syvemmin Raamatun kertomuksiin. Kertomusten kerrontaa opettavien tekniikoiden avulla niin lapset kuin aikuisetkin löytävät uuden tavan tutustua Raamattuun ja kertomusten soveltamiseen omassa elämässä.

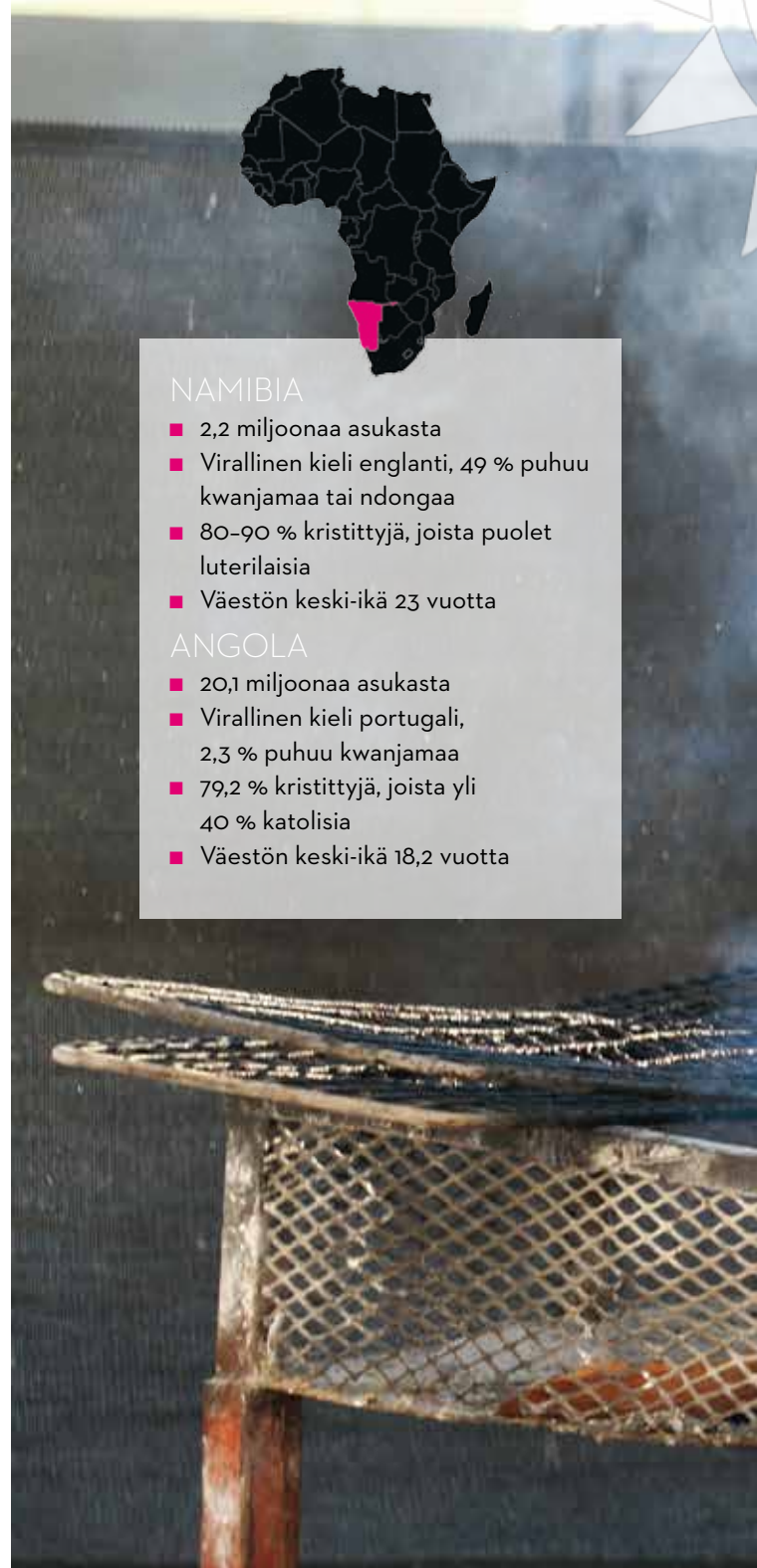

Angolan Pipliaseura

Päätoimisto sijaitsee pääkaupunki Luandassa.

Pipliaseuralla on käynnissä seitsemän käännošhanketta eri puolilla maata. Alkava raamatunkäännöstyö kwanjaman kielelle on kahdeksas hanke.

Pipliaseura toimii palvellen Angolan kirkkojen työtä. Lisäksi Pipliaseuralla on valmisteilla hankkeet, joissa toteutetaan raamattumateriaalia vankiloihin ja orpokoteihin.

NAMIBIA

- 2,2 miljoonaa asukasta
- Virallinen kieli englanti, 49 % puhuu kwanjamaa tai ndongaa
- 80–90 % kristittyjä, joista puolet luterilaisia
- Väestön keski-ikä 23 vuotta

ANGOLA

- 20,1 miljoonaa asukasta
- Virallinen kieli portugali, 2,3 % puhuu kwanjamaa
- 79,2 % kristittyjä, joista yli 40 % katolisia
- Väestön keski-ikä 18,2 vuotta

Piplia. Toivoa tähän päivään. Uskoa tulevaisuuteen.

Pipliaseura tuo toivoa tähän päivään ja luo uskoa tulevaisuuteen – myös niille, jotka ovat kaikkein heikoimmassa asemassa.

PIPLIASEURAN TYÖN KAUTTA

- tavoitetaan ihmiset heidän omalla kielellään
- luodaan pohja luku- ja kirjoitustaidolle
- vaikutetaan syrjiviin asenteisiin
- herätetään mielenkiintoa Raamattua kohtaan

PIPLIASEURA KÄÄNTÄÄ RAAMATTUA eri kielille osana kirkkojen lähetystehtävää. Ihminen tavoitetaan parhaiten hänen omalla kielellään. Ensimmäisen käännöksen yhteydessä luodaan usein myös kirjakieli.

KIRJAKIELI TUO YKSITTÄISILLE ihmisille välitöntä toivoa – mahdollisuuden oppia lukemaan. Lukeminen omalla kielellä on perusihmisoikeus ja on avain moneen: koulutustason nousu vaikuttaa asenteisiin, edistää demokratiaa, lisää tasa-arvoa ja poistaa köyhyyttä.

TEEMME KEHITYSYHTEISTYÖTÄ KRISTILLISELTÄ arvopohjalta. Työmme kautta myös syrjäytetyt saavat ihmisarvon. Lähimmäisenrakkaus voimistaa ihmistä.

TARKOITUS ON, ETTÄ ihmiset voivat löytää Raamatun sanoman. Jotkut tarvitsevat rohkaisua Raamatun lukemiseen. Toiset kysyvät, mikä Raamatun sanoma on tai mikä on Raamatun ja heidän oman elämänsä välinen yhteys.

PIPLIASEURA ON OSA Yhtyneiden Raamattuseurojen verkostoa, joka toimii yli 200 maassa tai alueella. Työtä tekevät paikalliset pipliaseurat, joiden työntekijät tuntevat paikalliset olosuhteet ja yhteistyökumppanit sekä puhuvat paikallista kieltä äidinkielenään.

Tekoja, jotka tuovat toivoa tähän päivään.
Sanoja, jotka luovat uskoa tulevaisuuteen.

voimasanoja
PIPLiA.